

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:
за България годиш. . . 6 л.
за 6 мѣсеца 3 л.
За странство год. . . 8 л.
За 6 мѣсеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
вѣстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтковица“ — гр. Варна.

СВѢТКОВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Издателъ-Сопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

За обявления се плаща:
50 ст. на първа страница
и 40 ст. на четвърта стра-
ница за гармоничен редъ.

За обявления на след-
ващите пристави се плаща
по 0.2 ст. на дума.

Неплатени писма не се
приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

ПЪРВА БЪЛГАРСКА ПАРНА МОДЕРНА

КОМПЛЕКТНА ИНСТАЛИРАНА ФАБРИКА

А. НИКОЛОВЪ & И. ВИЧЕВЪ - ВАРНА

ПЪРВА БЪЛГАРСКА ПАРНА МОДЕРНА

КОМПЛЕКТНА ИНСТАЛИРАНА ФАБРИКА

ЗА БОРОДИ-САНЕ И ИЗБЪЛВАНЕ
НА ВСЕКАНЪ ВЪДОВЕ
ПРЪЖДИМАТОВЕ
ДРУГИ.

ПИВНИЦА

БАТЕМБЕРГЪ

Явява на варненските граждани, че въ пивницата се точи винаги прѣсна бира. Любителитѣ на пиво и вина само тукъ ще намѣрятъ

ОТЛЕЖАЛО ПИВО „ГАЛАТА“

типъ пилзенски, черна бира, прочутитѣ старозагорски
винени коняци и мастица, бѣли и черни
натурални вина и пелинъ.

ЗАКУСКИ БЕЗПЛАТНО.

Прислуга бърза и вежлива.

3—10 Съдържателъ: Г. Ж. Андрѣйчевъ.

Иванъ Савовъ

КРОЯЧЪ и ШИВАЧЪ, улица Булевардъ „МАРИЯ ЛУИЗА.“

По случай настѣпающия лѣтенъ сезонъ съмъ се снабдилъ съ най-разнообразни и въ изобилие мостри платове отъ
Френски, Английски и Български фабрики

ЗА МЪЖКИ и ДѢТСКИ КОСТЮМИ,
съ изработка отъ най-модернитѣ парижки журнали.

ЦѢНИ УМѢРЕНИ.

Господа, не си считайте труда прѣди да поръчате другаде;
отбийте се въ шивачницата ми за да се увѣрите.

3—5 Неудобнѣната изработка се прясма назадъ.

ВАЖНО!

ВАЖНО!

ЗА МЛАДЕЖТА ПО СЛУЧАЙ ЛѢТНИЯ СЕЗОНЪ.

Обръщамъ вниманието на нуждающитѣ се отъ велосипеди за подѣ наемъ, че въ ателието ми находяще се въ ул. „Протска“ № 11 (бив. окр. инженер.) ми се намиратъ най-здрави и леки велосипеди и ги давамъ съ най-износенъ наемъ. Също въ ателието ми се намиратъ разни части за велосипеди и приемамъ да по-
правамъ съ най-ниски цѣни.

3—5

Съ почитание: Станко П. Станковъ.

Властбующитѣ каравелисти.

Кръвопролитията въ Русе за дълго грѣме още ще занимаватъ дълбоко покъртеното обществено мнѣние. То нѣма да се успокои до тогава, до когато прѣстѣжниците, билъ тѣ граждански или военни, не получатъ заслуженото си наказание. Колкото и да си прави оглушки, колкото и да бравира общественото мнѣние, и правителството нѣма да избѣгне печалната участъ на провинилитѣ се злодѣи. Като се солидаризира съ тъмнитѣ герои на русенската касапица, правителството върши прѣстѣжението lèse-majesté; а правителство, което не трѣбва прѣдъ такова грозно прѣстѣжение, и като държи властта въпрѣки високо изразената народна воля, то неудържимо тласка страната къмъ анархия, то расчиства пътя на революцията!

Каравелиститѣ сж заслѣпени властолюбци тѣ, сж изгубили всѣкакво понятие за честъ и гражданско достойнство; тѣхната звѣзда отдавна залѣзе, но тѣ още се лутатъ въ непроницаемата тъмнина. А тѣхния маршрутъ е ясно опрепѣленъ, тѣ го знаятъ твърдѣ добръ: Отецеството не се нуждае по-вече отъ тѣхнитѣ услуги, защото тѣхнитѣ ржцѣ сж запагани съ невинна човѣшка кръвь. Долу кървави-

тѣ ржцѣ, които тласкатъ страната къмъ размирици и кървави катастрофи! Всѣкой вече вижда, че колесницата на „царската демокрация“ се строши, и то верѣдъ пжтя; тя затруднява свободното движение на народа, затова трѣбва часъ по-скоро да се прѣмахне, та да се откриятъ нови хоризонти за свободата и напѣдъка!

Когато историкътъ изучава и описва живота на нашитѣ политически партии, той ще се замисли твърдѣ много върху дѣятелността на властбующитѣ демократи; едва ли ще може да намѣри нѣкоя свѣтла точка, нѣкое що-годь смислено дѣло, което да ги характеризира като умни държавници. Въсипатъ въ духътъ на лѣжата, измамата и най-нископробната демагогия, тѣ продължиха безчестното дѣло на оня класически шарлатанитѣ, който е билъ извора на всички сполѣтѣли ни до сега бѣди и злочестии. Лишени отъ разумъ и най-елементаренъ политически тактъ, умопомрачени отъ неотразимото влияние на корумпираната властъ, тѣ не можахъ да се издигнатъ по-високо и да замислятъ и прѣдприематъ нѣщо добро за страната. Мѣчно е да се намѣрятъ такива силни думи, съ които бихме могли да порицаемъ тия

върломни измѣнници на млада и демократическа България.

Когато стамболовския режимъ задушаваше общественната съвестъ, когато всички аспирираха за въдворяване на народо-властното, чирацитѣ на Каравелова даваха видъ да се разбегатъ, че и тѣ сж хора на свободата и демокрацията, че и тѣ сж петимни да видятъ и доживѣятъ щото народа самъ да распорѣжда съ своитѣ сѣдбини. Но какво лицемѣрие, каква жестока измама! Още въ първия денъ на своето властвувание, тѣ забраниха думи и клѣтви, тѣ се отнесаха надменно и плюха къмъ обществото, но за щастие тази хрчка падна върху тѣхното собствено лице. Всѣкой се убѣди и разбра, че демократитѣ не сж нищо друго освѣнъ една сбирщина отъ неуравновѣсени субекти, които сж способни да вършатъ само ав. ятюри и беззакония. По една горчива пропия на сѣдбата, тѣ си присвоиха хубавото и популярно наимено-вание „демократи“, за да могатъ, види се, беспрепятствено и безнаказано да се гаврятъ съ благороднитѣ въздѣления на петанската и нищо общо не имеюща съ тѣхъ демокрация. Ето вече двѣ години живѣемъ подъ управлението на тази каравеловска демокрация, но това управление въ нищо не се различава отъ прѣживенитѣ кървави и тиранически режими. Промѣни-ха се лицата, но не и нѣщата, както съ право очакваше българския народъ.

Но до кога ще продължава това несносно положение на нѣщата? До кога ще се злоупотрѣблява съ народната воля, съ народното търпѣние? Не стига ли толкова срамъ, който покрива челото на млада и възбуждающа се България? Нѣма ли да се намѣрятъ хора, които да помислятъ за тѣжката отговорностъ, която се пада на всички прѣдъ застрашенитѣ морални и материални интереси на страната?

Но ние още не сме изгубили

надѣжда въ доброто бѣдаще на тсва сжпо отечество, което отъ дълги години насамъ е било терзано и подвргнато на тѣжки испитни. Българския народъ е прѣкаралъ петѣтковно несносно иго, което не е могло да сломи неговия духъ за борба и свобода. Като е тѣй, той и сега ще стѣмѣ лесно да се справи съ не заслужено нанесената му тежка обиди. Мислете добрѣ, вий фалшиви демократи и народни измѣнници, защото народа се раздвижи и бунтува; балканския лѣвъ се пробужда и готви за борба; само единъ неговъ замахъ е достатъченъ за да ви порази и потопи въ калѣта. отъ кѣдѣто сте излѣзли и за кѣдѣто сте годни! . .

България и Турция.

Отъ като царъ Фердинандъ е дошелъ въ България, външната ни политика всѣкога сж се е ръководила лично отъ него, не се е подавала на парламентарния контролъ и зато ва интереситѣ и сигурността на държавата сж били изложени на опасностъ. Демократитѣ, като малчугани въ управлението, никогашъ не сж имали едно ясно опредѣлено становище за външната ни политика. Дошли на властъ съ явното съдѣйствие на стамболисти и македонствующи търговци, тѣ започнаха да се жбятъ на Турция и безъ малко щѣха да вкаратъ страната въ нѣкоя катастрофа. Но сложившитѣ се на послѣдѣкъ събития дойдоха да ги опровергаватъ и изобличаватъ въ пълно невѣжество.

Прѣди два мѣсеца политическитѣ страсти усърдно се раздухваха, шантажната преса бвеше тревога, че войната между България и Турция е належаща, дори тя била една историческа необходимостъ. Правителството се радваше на това искуствено създадено настроение, защото неговия животъ може да се продължи само съ алармнитѣ, лѣжитѣ и праздни шумъ.

Но за благоразумнитѣ и разсѣдливни хора работата по-другояче се прѣдставлява. Ние знаемъ, че отъ 20 години насамъ македонския въпросъ е билъ централната ось на нашата външна политика. Все въ името и за смѣтка на този въпросъ, държавата е била ограбвана чрѣзъ

крупнитѣ военни доставки. България се говѣше съ оружие въ ръка да разсѣче гордиевия възелъ и да разрѣши близкия до сърцето ни националенъ идеалъ. Но прѣди двѣ години положението коренно се измѣни. Политическата промѣна въ Турция изненада всички, а най-вече патентованитѣ патриоти отъ калѣбѣра на стамболисти и демократи. Пстѣчника за грабежи и експлоатации се прѣсеуши, а това не влизаше въ тѣхната смѣтка. Турция вѣзвѣ въ редѣтъ на конституционнитѣ държави, тя започна да живѣе новъ животъ. Да се мисли, че съ силата на оръжиято ще разрѣшаваме завѣтнитѣ ни политически и национални сѣмѣжи, това е една очевидна глупостъ. Балканскитѣ държавици играятъ една незавидна, почти ничтожна роль въ европейската политика. А това сж великитѣ сили, раздѣлени на два лагѣра, кои о поддържатъ равновѣсието и мира въ Европа. При всѣка прѣпирня отъ международенъ характеръ, тѣ иматъ думата и тѣ рѣшаватъ безапелационно.

Защо сж тогава тѣзи безсмислени въоръжения, тѣзи грамадни расходи, които върши България? Нейнитѣ успѣхи се криятъ другадѣ и това започва да се разбира отъ здравомислящитѣ хора Тѣсното облизание и приятелство мѣжду Турция и България е единствения залогъ за тѣхния политически и економически напѣдѣкъ. Въ днешно врѣме войнитѣ се считатъ за народни бѣдствия, а побѣди се печелятъ само въ полето на търговията, индустрията и научнитѣ открития. Ако парекото посѣщение въ Цариградъ е било продуктувано отъ такива намѣрения, нѣма освѣнъ да го поздравимъ. Изявление то въ официалнитѣ комюникѣта, „че политиката на сговоръ и приятелство може да има толкозъ по щастливи резултати, понеже самото географическото положение на двѣтѣ сѣсѣдни държави я прави необходима“, трѣбва да се посрѣтне съ радостъ. Но не сж демократитѣ ония прѣдвидливи политици, които могатъ да водятъ такава разумна политика. Демократическитѣ министри отидоха въ Цариградъ за да се убѣдятъ въ своето ничтожество и простота. Фалирали по всички линии въ своята политика, тѣ отидоха като окаяни грѣшници и въ турската столица, за да имъ се окачи по една дрѣнкалка на шията. Политиката на добри и приятелски сѣсѣдски отношения се налагаше отдавна, но тя не може да се наплавлява отъ едни банкрутирани политикани. Тази политика може да се води отъ други просвѣтени политически дѣйци, които съ сво-

ята честностъ и идейна послѣдователностъ сж извѣстни на българското общество.

Приструватъ се, че не виждатъ всеобщото противъ тѣхъ негодувание.

„Прѣпорѣцъ“ отъ 11 т. м., въ една уводна статия се мжи да докаже или по-скоро да заблуди читателитѣ си какво общонародното движение противъ „демократическото“ правителство било подклаждано и раздухвано по изкуственъ начинъ. Обществото било доволно отъ управлението на демократитѣ, както прѣди настоящата случка въ Русе, така и слѣдъ нея, защото тази случка не означава нѣкакъвъ прѣломъ въ начина на управлението.

Демократитѣ казватъ, че обществото било доволно отъ управлението имъ. Кажете г-да кои сж доволницитѣ отъ вашето управление? Учителитѣ ли, които оскѣрбихте и продължавате най-цинично да оскѣрбявате. Посочете ни въ кой учителски вѣстникъ е казано, че учителството, въ своето грамадно множество (като изключимъ нѣколко ваши креатури), е доволно отъ вашитѣ несъстоятелни реформи по просвѣтата. Не въстана ли цѣлото учителство противъ вашия несъстоятеленъ законъ за народната просвѣта? Желѣзничаритѣ и телеграфиститѣ ли, които по коледнитѣ празници водѣха най-ожесточена борба противъ васъ и ви заставиха да приемете повечето отъ тѣхнитѣ искания. Офицеритѣ ли, между които се чуватъ най-смѣли протести противъ фаворизацията въ армията; които вие искате да употребявате като оръжия въ борбата ви противъ мирнитѣ граждани? Сѣдитѣ ли, които вие, подъ партизански влияния, нескончаемо размѣствате отъ едно мѣсто на друго? Останалото ли чиновничество, което вие онеправдахте съ закона за пенситѣ и въ редоветѣ на което внесохте най-нископробно партизанство? Индустриалцитѣ ли, отъ които ежедневно се чуватъ протести противъ вашето несъстоятелно управление? Дѣ сж и кои сж доволницитѣ отъ вашето шарлатанско управление?

Вие казвате, че народното противъ васъ движение било изкуствено раздухвано. Може ли съ изкуствени срѣдства да се възбуди единъ миренъ народъ, какъвто е българскиятъ, противъ едно правителство, ако длата му сж добри? Могатъ ли съ изкуствени срѣдства да се организиратъ митинги въ цѣлата стра-

ПОДЛИСТИИЪ.

Коридора на искушението,^{*)} отъ Волтера.

Набюсанъ, царъ на Серендипъ, бѣ единъ отъ най-добритѣ царе въ Азия и затова всѣкой го обичаше.

Този царъ е билъ всѣкога лѣсканъ, лѣганъ и измамванъ, съ цѣлъ да му се грабятъ богатствата. Въ туй отношение особено се отличилъ държавния хазнатаръ, послѣдванъ и отъ другитѣ. Царя знаелъ всичко това и много пѣти смѣнялъ хазнатаритѣ; обаче, той не успялъ да измѣни установената практика при събиране на приходитѣ, малка частъ отъ които се падала нему, а голѣмата частъ отъ тѣхъ—на управницитѣ.

Царъ Набюсанъ довѣрилъ своята болка на мъдреца Задигъ. „Вий, който знаете толкова прѣкрасни нѣща,

не можите ли да ми посочите нѣкоя леснина яа да намѣря нѣкой хазнатаръ, който да не ме краде? Защо не, отговорилъ Задигъ, стига да послушате моя съвѣтъ. Царя се зарадвалъ, целуналъ го и попиталъ какво да направи. „Всички кандидати, казалъ Задигъ, които желаятъ да заематъ служба на хазнатаръ, трѣбва да ги накарате да поиграятъ; и който играе най-леко, той ще да е най-честния човѣкъ. — Има си хасъ, вий се подгравате съ менъ, казалъ царя; това е много смѣшно. Нима добрия играчъ може да бѣде най-сръчния и добросъвестенъ финансистъ? Не казвамъ, че ще бѣде най-сръчния, отговорилъ Задигъ; но увѣрявамъ ви, че безпорно ще бѣде най-честния човѣкъ. Задигъ говорелъ съ такава самоувѣреностъ, че царя повѣрвалъ какво той ще да обладава нѣкоя свръхес-

тественна тайна за да опознава добритѣ финансиста. „Азъ не обичамъ свръхестественитѣ нѣща“, казалъ Задигъ; ако Ваше Величество благоволи и позволи да направя този опитъ, тогава ще се убѣди, че мойта тайна е най-престото и най-лесно нѣщо. Набюсанъ се зачудилъ още по-вече, защото той мислялъ, че тази тайна ще да бѣде нѣкакво чудо. „Щомъ е така, казалъ той, постѣпете както намираете за добрѣ. — Оставете на менъ, казалъ Задигъ, и вий ще спечелите много по-вече отколкото може да си помислите.“ Още сжщия денъ, той разгласилъ отъ името на царя, че всички, които желаятъ да заематъ високата служба на хазнатаръ при Негово Величество Набюсанъ, сий на Нюсабанъ, да заповѣдатъ въ двореца, като се облѣкатъ съ тънки копринени дрѣхи. На тази покана се отзовали 64 души. Въ сжщото врѣме, до сѣсѣдния салонъ въ двореца дошли и музика; всѣчко било приготвено за балъ; новратата на този салонъ била затворена и, за да се влѣзе въ него, трѣбвало да се мине чрѣзъ единъ тъменъ коридоръ. Единъ двор-

цовъ лакей вѣвеждалъ кандидатитѣ единъ по единъ, които и оставялъ за нѣколко минути самички въ коридора, гдѣто царя билъ наредилъ и изложилъ всичкитѣ си богатства. Когато всички кандидати влѣзли въ салона, Негово Величество заповѣдалъ да засвири музиката и да започне танца. И прѣдгавате си смѣшната картина, колко тежко и грубо играятъ тѣзи господа; всички съ кломнани глави, прѣгърбени и съ сковадени кѣмъ джебоветѣ рѣцѣ. „Какви хайдути!“ казалъ съсѣмъ низко Задигъ. Само единъ между тѣхъ игралъ като перо и Задигъ продумалъ: ето честниятъ, ето добрия човѣкъ! Царя целуналъ този добръ играчъ и го назначилъ за хазнатаръ, а всички други били наказани строго спорѣдъ законитѣ; защото, всѣки отъ тѣхъ, минувайки чрѣзъ тъмния коридоръ, напълнилъ джебоветѣ си и едва можелъ да върви. Царя силно се разгѣвилъ, че отъ тѣзи 64 играчи, 63 били младешки хайдути. И за това тъмната галерия била наречена *коридоръ на искушението*.

*) Посвѣщана се на чутовния хазнатаръ Л. Пяковъ, който, за своята честностъ и финансови способности, бѣ награденъ съ златна табакѣра отъ Негово Величество Фердинандъ.

на? Не виждате ли, че повечето от тия митинги стават по инициативата на самите граждани, без разлика на убъждения? Партийните бюра се въздържат от официална инициатива по митингите.

Не, народното против васъ движение не е изкуствено създадено, ако и да ви се желае да го представите за такова; то е създадено вследствие на вашето шарлатанско управление, защото не изпълнихте нищо от онова що сте обещавали, защото проляхте безъ всякаква нужда, кръвта на невинните русенски граждани.

Вие казвате, че следъ няколко дена народното срѣщу васъ движение щѣло съвършено да изчезне. Не, жестоко се мамите или пъкъ се прѣструвате, гда фалшиви демократи. Народното против васъ движение ще прѣстане, когато ви изхвърли отъ властта, която така недостойно занимавате.

Изъ в. „България“).

СЕЛСКИ ПИСМА.

Г-нъ Редакторе,

Получихъ вѣстника ти и много се зарадвахъ. И какъ да не се зарадвамъ, когато виждамъ, че в. „Свѣткавица“ ще защитава и насъ, черните роби на земята? Че нашите бодки и тѣгла малко ли сж, ама на, кой да се заеме да ги описва. Пъкъ и не ни идва отъ рѣки, знайшъ отъ четмо и писмо малко чуваме. Нейсе, да не ни вързвате кусуръ, азъ ще ви пиша нѣколко рѣда, па, ако обичате, напечатайте ги.

То хубаво, но отъ гдѣ да започна? Нали сме прости хора, не му знаемъ реда. Прѣди всичко, заявявамъ ви, че високата политика не ни интересува. Че царя отишелъ въ Цариградъ, а че приказвали, яли и пили съ султана, — каква файда за насъ? Тѣ, голѣмитѣ хора, знаятъ какъ да живеятъ и си прѣкарватъ врѣмето. Пъкъ ний, богъ да ни е на помощъ: плащаме данаци и бадева викаме ура, га това си е то.

Работата е друга: какъ би могълъ да се улѣсни нашия гечинекъ. По ложението на камчийскитѣ села е грозно и мизерно. Елате нѣкой път на расходка и ще се убѣдите. Сега като се запролѣти, хубаво е: зеръ на всѣкъдѣ гори и чистъ въздухъ, навсѣкъдѣ приятна зеленина — вижъ, отъ тази страна природата се е погрижила за насъ. Но какво казвамъ, хубави гори, отъ хубави по хубави, но все държавни. Ний ги гледаме и имъ се наслаждаваме, само че отъ далечъ. Зеръ, доближишъ ли се, хайде актъ и глоба. За горскитѣ какво може да се каже, и тѣ сж бѣдни хора като насъ: поставили ги да пазятъ горитѣ, и тѣ ги пазятъ. Чувамъ нашитѣ кумшии глчатъ и на лѣсничей; човѣкъ излиза отъ истрѣпни, но не трѣбва да се сърдимъ на човѣка, и той е патоваренъ да пази горитѣ. — Пъкъ ниви имаме колкото да не се каже, че сме безъ ниви. За насъ не питайте, бѣдния ни добитѣкъ нѣма кѣдъ да се свърне. Какво ще правимъ, не зная. По едно врѣме (туй бѣше прѣди двѣ години), тукъ се явиха нови месии: на първо мѣсто министръ Ляпчевъ, сетнѣ и дружинкаджитѣ. Лѣжатъ пустѣтъ му хора брей! Хеле Ляпчевъ като започна да върти сучи, че какви ли приказки не издума: горитѣ щѣтъ да ни раздаде, всѣки билъ свободенъ да си пуска добитѣка на паша. Блатото покрай Камчатия щѣтъ да пресуши за да се открие мѣсто за хубави ниви и още какви не златни гори и планини. Послушаха го хората, повѣрваха го и си дадоха гласа за правителствения кандидатъ, но сетнѣ нищо не излѣзе, всичко било вѣтъръ... И дружинкаджитѣ ги

бива само, че тѣ сж прости като фасулъ: съ черъ хлѣбъ и празъ агитиратъ, но и това вече не хваща дикитѣ. Вижъ, друго нѣщо е като ни приказва г. Дръ Даневъ, когато прѣди нѣколко години бѣше дошелъ въ нашето село. Приказва човѣка, ама все на мѣсто: нѣма нито лѣжи, нито приструвки. Да бѣше управлявалъ по-дълго врѣме, беки той щѣше да ни помогне нѣщо. Ний разбрахме вече, че само въ неговата партия има добри хора, които искатъ да направятъ добри закони и да нестятъ народната пара.

Да не ви утѣкчаватъ повече, но не забравяйте да издигате гласъ за въ наша подза. Камчийскитѣ села не сж като другитѣ, тукъ поминѣка е твърдъ мѣчелъ, а живота е почти несносенъ. Ментъ не ми стига ума, но вий сте по-учени, трѣбва да ни покажете нѣкое срѣдство. Като ви получа отговора, азъ пакъ ще ви пиша.

Ами истина ли е, че министръ Такевъ подлудялъ?

с. Старо-Орѣхово. 15 мартъ, 1910 г.

Съ приятелски поздравъ:
Ив. Николовъ.

НѢМЪ АБОНАТИТѢ.

Администрацията на в. „Свѣткавица“ упълномощи г. г. Маринъ Христовъ и Г. Плукчиевъ да събиратъ абонаментитѣ на вѣстника, както въ Варна, тъй и въ варненския окръгъ. Умоляваме г. г. абонатитѣ да имъ изплащатъ абонамента срѣщу редовни разписки, подписани отъ стопанина г. Слави Христовъ.

ХРОНИКА

Министерска криза.

Всички столични вѣстници пишатъ, че въ демократическитѣ кръгове владѣе пълно смущение; двама трима министри щѣли да поднесатъ оставка за да сторятъ мѣсто на други още по неуравновѣсени аспиранти. Какъ то и кърпежъ да става, демократическия кабинетъ се раскапа и нищо не може да го спаси отъ близкото низвержение. Като напуснатъ властта, демократитѣ ще иматъ случая да се убѣдятъ за единъ лишенъ пътъ, че тѣ сж една дребнава котерийка, създадена само по едно нещастно стѣчение на политическитѣ обстоятелства. Тѣ ще видятъ, че „този народъ“ ги ненавижда отъ дѣтъ душа, защото тѣ сж въплотение на лѣжата и цинизма.

Турско-българско съглашение.

Спорѣдъ послѣднитѣ извѣстия, турско-българското съглашение е имало за прѣдмѣтъ сключаване на търговски договори, свързани на българотурскитѣ железници и уреждане спороветъ по границата. Билъ засѣгнатъ и въпроса за екзархията и поданството. Всичкитѣ и перазрѣшенъ до сега прѣспирни сж задавали голѣма грижа на двѣтѣ съседни страни. Българското общество ще си отдѣхне, когато се тури край на досегашното тъмно положение. И колкото по-скоро, толкова по-добре. Ще настѣпи найсетнѣ денътъ, „когато всѣкой ще се отдале на мирнитѣ си занятия“ — и тогава България ще се освободи отъ услугитѣ на разни стамболисти и каравелисти, които все за пейното величие приказватъ.

Саафетъ въ Варна.

Шантажнитѣ вѣстници, въ стрѣмленieto си да увеличатъ своитѣ печалби, не прѣставатъ да се занимаватъ съ личността на всеизвѣстната ве-

че туркия Саафетъ. Колонитѣ на „Вечерна Поща“ и „Дневникъ“ всѣкидневно се пълнятъ съ всевъзможни интервюта и възбуждающи истории, които нѣматъ нищо общо съ фѣйствителността. Но това влияе върху тѣлпата, побужда нейнитѣ ниски инстинкти и тя съ жажда и голѣмъ апетитъ глѣта колосалнитѣ лѣжи. Съ недостойното си поветѣние тия вѣстници създаватъ една тѣжка атмосфера, която уноява лѣковѣритѣ хора. Завчера нѣкой продумалъ че Саафетъ пристигнала въ Варна и се расхожда въ градската градина. Слухитѣ се разгласи моментално и всѣкой тичаше да види новопокръстената героиня. Множество хора се стѣкоха да видятъ Саафетъ и се връщаха доволни, че сж видели... че нищо не сж видели.

Ще бждатъ ли сждени.

Въ втория брой на вѣстника спий се произнесохме върху въпроса за сждинето на стамболиститѣ и изказахме съмнѣние че тѣ нѣма да бждатъ сждени. Ний казахме, че напразно се зарадваха радетелитѣ на справедливостта и законността, защото стамболиститѣ не се плашатъ отъ никакви анкети. Тѣ нѣма да бждатъ сждени поради простата причина, защото задъ гърба имъ стоятъ силни хора, пѣтъ и властующитѣ демократи сж тѣхни прикрити защитници. Нашитѣ прѣдположения се оправдаватъ отъ всички страни. Дори и Генералъ не се е стѣснилъ да заяви, че работата на анкетната комисия щѣла да свидѣлствува за дѣеспособността на стамболиститѣ. Така говорятъ нахалнитѣ народни грабители, защото демократитѣ не съумяаха да имъ запущатъ устата и още прѣди двѣ години да ги перавятъ прѣдъ държавния сждъ.

Продажна преса.

Невмѣняеия министръ на полицията, въ единъ моментъ на неукротимо истѣпление, е направилъ едно важно разкритие. Столичнитѣ вѣстници „В. Поща“ и „Дневникъ“ получавали крупни суми отъ министерството за да държатъ войнственъ езикъ спрямо Турция. Тия вѣстници като започнаха да атакуватъ ищерския републиканецъ Такева, той се почувствува силно ожененъ и изнесе на бѣлъ свѣтъ историята за тѣхната продажностъ. Факта е колкото знаменателенъ, толкова и възмутителенъ. Виновността, обаче, на Такева и въ тѣзи случаи е много по-голѣма отколкото на всѣкого другия. До като му кадахъ тѣмнитъ, той се свиваше и нищо не казваше. А щомъ му настѣгнаха царуля, веднага екочи и започна да изобличава. Но той изобличава себе си, защото си е служилъ съ калната свѣбегъ на продажни вѣстничари.

Търговскитѣ фалити.

Послѣднитѣ крупни търговски фалити внесоха пълно растройство въ операциитѣ на Варненскитѣ търговци. По вѣчето отъ тѣхъ до сега се ползуваха съ широкъ кредитъ и, благодарение на тона обстоятелство, работитѣ имъ върваха твърдъ успѣшно. Но, отъ двѣ-три седмици насамъ, застоя се почувствува отъ всички и банкитѣ прѣстанаха да вършатъ парични зѣлки. Нѣма ли заеми, нѣма ли кредитъ — нѣма и търговия. И това положение се влошава отъ денъ на денъ по-вече. Тия дни сигурно ще послѣдватъ и други малки и голѣми фалити, а това още по-вече ще влоши положението. Началото на новата година донесе много неприятности, дано поне въ скоро врѣме работитѣ да взематъ по благоприятенъ обратъ и да се избѣгнатъ ударитѣ на паричната криза.

Оплакване противъ телефонисти.

Въ редакцията ни постѣпиха множество оплаквания противъ чиновницитѣ по телефона: били неакуратни и немарливи при изпълнение на службата си. Привличае вниманието на началника г. Коларовъ да обърне серпозно внимание на бѣдѣжката ни, за да не се д-ва поводъ на подобни оплаквания.

Окрѣжния музей.

Научаваме се, че Пост. Комисия прѣдложила на археологич. д-ство да ли би било съгласно да отстъпи на окръжната постоянна комисия подареното му общинско мѣсто (между окръжния сждъ и училището св. Наумъ) за да построи на него здание за окръжната смѣтка палата, въ което да се прѣдвиди специаленъ отдѣлъ и за музея на дружеството.

Избѣгаль арестантинъ.

Завчера единъ арестантинъ, осжденъ на вѣченъ затворъ, излѣзълъ въ града съ единъ ключаръ и успялъ да избѣга. По този случай, арестувани сж както ключаря, тъй и директора на затвора А. Филтовъ.

Както се говори, А. Филтовъ извършилъ много други работи, които били тоже предмѣтъ на изслѣдуване. При режима на демократитѣ кражби и злоупотрѣбления не ставатъ, защото и тѣ сж честни като стамболиститѣ.

Годишно събрание.

Годишното събрание на археологическото дружество ще стане въ педѣля на 28 того, часътъ 10 прѣдъ обѣдъ въ салона на дѣвическата гимназия.

Покана.

Врѣменното настоятелство на славянското Благотвор. Дво — Варненски клонъ поканва Варненскитѣ граждани и граждани да заповѣдатъ въ Недѣля, на 21 того, въ 10¹/₂ часа прѣдъ обѣдъ въ салона „ПРОШЕКТЪ“, дѣто слѣдъ изслушване рѣчьта на г-на Илия Веневъ върху „СЛАВЯНСКОТО ЕДИНЕНИЕ“, ще се избере Настоятелство на Дружеството.

Пишатъ ни отъ София:

Завчера падна ни се случай да посѣтимъ парната мелница на г. Н. Д. Ковачева, която е построена на цариградското шосе при царския дворецъ Враня. Тази мелница е инсталирана модерно и произвежда денонощно до два вагона мливо. Водятъ се прѣговори мѣжду Ковачева и една търговска къща за износъ на брашната, които произвежда фабриката на г. Ковачевъ. Обаче поради неучението политическо положение помежду България и Турция износътъ на брашната е прѣустановенъ. Това положение много спѣва на житното и брашнечото тържище у насъ. Желателно е нашитѣ управляющи кръгове да обърнатъ надлежно внимание върху тия спѣнки създавани на нашитѣ търговци.

Научна хроника

Живота въ вселенната.

При видѣтъ на толкова милиони небесни свѣтила, човѣкъ се запитва, дали върху всички тия слънца ви-

рфе живота. Върху нашата земя, безспорно е, че той върше навсякъде и при всички условия. Но дали само земята има тази привилегия? Според изследванията на учените, трябва да се допусне, че и на другите планети съществува живота. Природата е една и навсякъде тя еднакво върши своята работа.

Ако живото съществува въ вселенната, той е основан върху едни и същи начала; той се появява само тогава, когато условията на сръдната (мѣстото) сж благоприятни да го възприемат. Споредъ издвншнитѣ биологически изучавния, човѣка се приспособява къмъ всички климати, а особено живата клетка; опита е доказалъ, че нѣкои микроби може да устоятъ на студъ повече отъ 200 градуса подъ нулата. Напротивъ и нѣкои инфузорни при 250 градуса горѣщина видимо изгубватъ живота; но слѣдъ това скелета имъ като се постави въ вода, пакъ се възвръща жизнеспособността. Въ резюме, за да може да съществува живота върху една планета, трябва да има вода и температура колебающа между твърдъ широки прѣдѣли.

Сега да видимъ какъвъ може да бѣде живота върху планетите. Ще бѣде по-добъръ ли посѣтимъ всѣка една поодѣлно. И какво хубаво изгледъ!

Да започнемъ съ Меркурий. Дарѣчемъ, че сме стигнали и каква лѣкостъ испытваме. Върху този малкъ свѣтъ ний изгубваме половината отъ тѣглото си. Слънцето се вижда $2\frac{1}{2}$ пѣти по-широко отколкото земята и испраща 7 пѣти повече свѣтлина и топлина. И добръ че сме попаднали къмъ полюса, защото къмъ екватора горѣщината е 200 градуса, а при такава горѣщина мѣчно би могло да се живѣе. Значи, само покрай полюсите може да се живѣе, защото другадъ вода нѣма, а въ рѣкитѣ тѣлѣтъ стопени метали.

Върху планетата Венера човѣкъ се чувствува по-добъръ. Условията на тежестта сж еднакви както у насъ, само че слънцето два пѣти повече отоплява. По причина на тази горѣщина, вѣроятно екваториалните области сж необитаеми за организмите; къмъ полюсите, всичко е по-умѣрно. На всѣки случай, тамъ човѣкъ би могълъ най-добъръ да живѣе при всичко, че много често се заоблачва и не може да се наблюдаватъ хубостите на вселенната.

За планетата Марсъ писаме въ миналия брой: по всѣка вѣроятностъ върху нея живота съществува. Но да отидемъ къмъ другите планети Юпитеръ и Сатурнъ сж още въ течено състояние и прѣдставляватъ фазиситѣ, които земята е прѣминала прѣди появяване на живота върху повърхността ѝ.

Въ небето всѣка планета се явява на една си и за природата вѣковете не значатъ нищо. Колкото за Уранъ и Нептунъ, недовитѣ часови на слънчевата система, тамъ слънцето бѣти като една общковена звѣзда. Върху тѣхъ може да е съществувалъ животъ; о-на сега, ако живи същества се движатъ на повърхността имъ, тѣ ще да сж свидѣтели на пощастливи дни.

Ако събързана на свѣтлината се прѣхвърлимъ отвѣдъ послѣдните свѣтове на слънчевата система, ще трябва да прѣминемъ безкрайни пространства прѣди да стигнемъ на първата звѣзда. Ако вземаме на 300,000 километра на секунда, ще ни трябва въ повече отъ четири години за да достигнемъ това слънце, разположено въ свѣзвѣдното Кентаврѣ. Това слънце е също като нашето, обкръжено съ земни планети, заедно съ тѣхните сателити и комети. Да не се спираме въ своето пѣтешествие, да посѣтимъ още хиляди слънца, хиляди свѣтове, земи и пакъ като че ли нищо не сме видѣли; милионитѣ

слънца не сж освѣтъ едно малко ост-овче въ всемирния небесенъ архипелагъ. Върху планетите около тия слънца трябва да съществуватъ условия за животъ. Като се изгуби една планета, явява се друга и така е вървяло отъ дълги вѣкове. Животътъ прилича на вѣтеръ, който обикаля свѣтовете и събужда въ тѣхъ духътъ и мисълта: днесъ тукъ, утрѣ въ други свѣтове. Нѣма начало, нѣма край.

Движението на халеевата комета.

Тази комета се движи съ невѣроятната бързина на повече отъ 200,000 километра въ часъ!! Още невидима съ просто око, но на 25 февруарий тя прѣмина земната орбита. Въ този моментъ тя се направлява къмъ слънцето и къмъ 3 априлъ ще се доближи толкова близо, че, по причина на слънчевия блясъкъ, не ще може да се вижда. За сега, съ астрономическите уреди тя може да се вижда и блясъкъ ѝ достига осма величина. Въпреки тази слаба свѣтливостъ, изглежда че прѣди няколко дни тя е била съгледана съ просто око отъ Хайделберския астрономъ Волфъ; трябва да се спомене, че на този ученъ астрономъ се дължи фотографическото откритие на халеевата комета. Отъ 17 мартъ до 5 май, тя ще може да се вижда всѣка сутринъ единъ или два часа прѣди изгрѣване на слънцето. Прѣзъ нощта на 5 май, земята ще мине въ опашката на кометата. Слѣдъ този моментъ вече тя ще може да се наблюдава и да се любуваме на нейното великолепие. Тя ще бѣде виждана на смръкване и безкрайната ѝ опашка ще помага на небето. На 16 май, кометата отново ще прѣмине прѣзъ земната орбита и ще се изгуби въ безкрайното пространство.

Варненски Сѣдебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ

М 1280

На основание опрѣдѣленето на Варнен. Окр. Сѣдъ подъ № 686 отъ 3 февруарий 1910 год. съ което се разрешава да се продадатъ принадлежащите се части отъ къщата на малолѣтните останали по наследство отъ Варнен. жителъ Аронъ Аврамовъ, обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Свѣткавица“ и въ продължение на 31 дни ще правонадаванае въ 24 часа 5% ще продавамъ публично:

1/17 части отъ половината къща находяща се въ гр. Варна. махала „Кадиръ Баба“, IV уч. ул. „Перникъ“, едноетажна отъ простъ материалъ покрита съ керемиди, съ двѣ стаи и мутфакъ съ дворъ, всичко пространство отъ 150 кв. метра при слѣди: ул. „Перникъ“, Рачо Дончовъ, Георги Христовъ Кадневъ, Яни Томовъ и Пенчо Миховъ, оцѣнена цѣлата къща за 900 лв., а принадлежащите се $\frac{4}{17}$ части за 106 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначална оцѣнка 106 лева.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки прѣсметственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

Варна, 14 Мартъ 1910 г.

Сѣдебенъ Приставъ:

1—2 Хр. П. Бакаловъ.

Митевъ & Тотевъ

ВАРНА.

Магазинъ съ платове и шивашки артикули.

По случай настѣпающия пролѣтенъ сезонъ ни пристигнаха голѣмъ изборъ най-модерни платове отъ български и иностранны фабрики.

Любителитѣ на Английски, Французски и Германски платове, иматъ на разположение една голѣма партида отъ тѣхъ, която постоянно държимъ на тѣхно разположение и върваме, че ще задоволимъ и най-изтънчения вкусъ.

При магазинъ си имаме добръ уредена работилница, въ която изработваме всѣкакъвъ видъ горни мъжки дрѣхи по най-послѣднитѣ изискания на вкуса и модата.

За увѣрение, — посетете магазина ни.

МИТЕВЪ & ТОТЕВЪ

ВАЖНО

ЗА ВАРНЕНЦИ И ПОСѢТИТЕЛИТЕ НА ГРАДА ВАРНА.

САМО ВЪ ОБУЩАРСКАТА РАБОТИЛНИЦА

на

Парашкева А. Шишмаковъ

въ улица „Драгоманъ“, № 9,

се изработватъ отъ най-финни материали, отъ прочути иностранны кожарски фабрики, извънредно хубави и трайни

мъжки, дамски и дѣтски обуца,

отъ трайността на които всѣки купувачъ ще остане доволенъ.

ЦѢНИ ВЪНЪ ОТЪ ВСѢКА КОНКУРЕНЦИЯ. — МЪРКИТЕ СЕ ЗАПАЗВАТЪ.

Съ отлично почитание:

П. А. ШИШМАНОВЪ.

Стоянъ Е. Русевъ

АДВОКАТЪ.

Писалище до пощата — срѣщу градската градина.

НОВОСТ! НѢМА ВЕЧЕ БЪЛИ КОСМИ?

Слѣдъ дълги опити, най-подиръ знаменития американски медикъ д-ръ Пафъ въ Нью-Йоркъ успѣ да изнамѣри химическа вода, която сигурно, бързо и трайно цѣри пѣрхутката, по чернява побѣлѣлата коса спомага да расте буйно, като изцѣрва едноврѣменно и пѣрхутката.

Тази вода която професоръ Торнъ въ едно свое благодарително писмо нарича „храна за косата“ се прѣпорѣчва отъ много лѣкари, получени сж хиляди благодарности отъ дами и господа.

Едно намазване отъ д-ръ Пафъ-вата вода трае отъ 2—3 седмици!

Единъ флаконъ е достатъченъ за една година.

ЦѢНА 4 Л. СЪ ПОЩА 5 Л.

Единственъ прѣдставителъ: Търговска къща Ковачевъ — София, улица Позитано № 36 Телефонъ 292.

2—10

Хипнографъ,

апаратъ за хипнотизирване, отъ професоръ Фловеръ, заедно съ ръководство за употреблението му на български. Цѣна 1 лв. — Поръчани и двѣтъ се испращатъ срѣщу 3-50 ст. въ марки. Доставка търгов. къща Ковачевъ ул. Позитано № 36 — София. 2—10

КАРНО (месо)

Единствения хранителенъ препаратъ, който съ успѣхъ помага на тѣлесно слаби хора; успокоява нервната система, прѣмахва безсънното, развѣяността, прави човѣка бодъръ, енергиченъ.

Хранителнитѣ соли на Карно сж извлѣчени изъ растителното царство, а не отъ минералното или животинското. Карно принася голѣма услуга въ храната на хора отслабнали отъ разни болѣсти или силна работа; особено необходимо е за кърмачките майки, защото увеличава млѣкото имъ.

Едно стъкло 2 л., съ пощата 2-25 л. Дрогерия Бакърджиевъ — Варна. 3—10

Печатница „Просвѣта“ — Варна.